

CRÍTICA DE MÚSICA CORAL

Poesies a Sant Esteve

Concert de Sant Esteve

Intèrprets: Cors de l'Orfeo Català; Montse Guallar, actriu; Castellers de Vilafranca
Lloc i data: Palau de la Música (26/XII/2014)

JORGE DE PERSIA

Un Sant Esteve marcat per la poesia; poesia entesa com un gènere que canta la pau, i també poesies, ben seleccionades per Miquel Desclot de poetes contemporanis de diferents nacions que van viure l'horror de la Primera Guerra (l'americà MacLeish, l'austríac Trakl, l'oficial britànic antibel·licista Siegfried Sassoon, el músic i poeta Ivor Gurney, el modernista Paul Éluard i Hermann Hesse, i, a més, Conrad F. Meyer, a qui va marcar la guerra franco-prussiana una generació abans). Poesies que requereixen una manera de dir-les íntima, i que necessiten un espai neutre, no ben resolt en un vestuari, massa protagonista.

Però també hi va haver una referència grata a diversos poetes catalans, al republicà exiliat Agustí Bartra, i en la delicada música de Narcís Bonet al musical Tomàs Garcés. Els cors van treballar a molt bon nivell, fins i tot en col·laboració,

com el de Cambra amb el Petits en una nadala tradicional, o en el desplegament acústic de *Bubbles*, de Bernat Vivancos, o en un bellíssim himne de Mendelssohn. Però també en solitari, com el de Noies, amb una actuació formidable, per exemple, a *Noël des enfants* de Debussy. Molt moviment escènic ben coordinat, tot i que en certs moments la col·locació no va tenir bon resultat, com en un parell de cançons nadalenques edulcorades. Cal esmentar, finalment, dos Bach amb un resultat excel·lent, cantats amb naturalitat. Poesia, un moviment escènic dinàmic, amb trets d'humor en els nens i joves, i qualitat musical. I la rima de felicitat va arribar amb la culminació dels quatre castells.

Però com sempre els últims anys, van sorgir els arranjaments corals binaris dels senyors Junqueras i Mas, i l'eufòria de banderes (crec que el fonament de qualsevol independència és la feina seriosa i en profunditat) distant de la veritable senyera, aïllada al fons de l'escenari del Palau, i participant d'una història que no sé si els nens i joves saben. El crit és contrari a tota poesia, llenguatge interior que transcendeix els temps i les formes. En tot cas, tot va tenir aire de festa. Bon Any.●